Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35054
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

nobis in epm pfua summis desideriis exoptatum) vt de nullo posset
denotus hic vr̄ ꝓlus tanta virtutū sriaz admiratione cāpis si
mus sicut dedūto vno nobis tam cognito qua dilecto cūctis re
spectibus contentari Dat florey. rc.

Dnō Janney.

cccbviij

Magnifice et excelse dne fi. et amice carissime Tbi forte
nobis attribētur adhuc et nisi crederem pmgratitudine tacu
isse Tuae tot et tantas gratias quas multum largiflua contide
nobis accumulat vtri firmitas videntes magnitudine debiti nos
nō posse rependē cogerem) memoriae tot bēficiaz cū eternitate
totum subsistentio pertransire Sed quia summe ingratitudinis re
putam) cū amicus teneatur etiā vltra vires impendē quātū sal
tem fuit possibile nō referre et cū post cōcessas oratoribus mis
tras secretarius mū firmitati informui pmos cōfidentissime pos
tulata firmitas vtra Nanem Berlingerij. quanto maiori possim)
dilcōi vtre referrem) munera gratiaz. Inquo si quales et quantas
debem) et volum) haz tratz nō exprimim) breviate Nonobis
si bēficiōz vtraz magnitudini parentibus aid attributus Dat
florey. rc.

Dnō ppe

cccx

Amantissime mxpo pr̄ et dne si fuerint supplicationibus si de
tenti longius in suspenso. Postqua id qd petimus) obtinemus
adgratiaz assignim actiones. Quid facē debemus vē virtute ihu
xpi qn̄ multis insistendo ingratibus qd summe desideandū erat Et
fas sit dā loqui qd totis affectibus optabamus contigerit ha
buisse Totis ite mentis intimis tota aīa et toto corde nihil de
hemus addignū rependi gratiaz. Dm̄ tū Bstissime pr̄ postqua
vtre placuit statim vrm̄ Epm̄ adalia etiam commutare tam
gratiosiz nobis est tot qꝫ ꝓplo floretino et tam cleros qua laycos
ꝓ etie mē pfecerit dm̄ Angelu de Catarolis qndam Epm re
pulensem ꝓ sē id tra expmere nō possimus) ita et gratiaz dignas
actiones exsolue nō valemus. Omni quidem bēficia quemcūq re
cepim) grata sunt gratiori tamē pbemit que multis supplicia
ombus impetrantur. Ex quo postqua dignas referre gras non
valemus hoc gratiaz debito quātū tuobis est tormis mē devoto
my affectibus pdlnto/ quod nos in hac reformatione vrā ponti
fias consoletur pauccissimis pmatē magnitudine referem)
meritis quidem rectibus dubitates mrm Epm sicut fm̄ ē adi
ligud aliud trāsfendū qm̄ am̄ cauz nō hirebat paliquo supplica
re nobistū tacita durebam) si placebit ap̄lice sedis nos amplite
venerate quē nobis pficet in pastorē dabit ne naviaz mirau
rectore aliquē alibi gemit qm̄ nos mores ignoret/ nobis nō
conuenit Et cū quo sit opus cleros et laycos desingrē Disputa
re An dignū nō est contrarius mē corpus ꝓ ex nobis adtinte no
derim mē etie quispiā assimat de Cune ne decogito adignoti
talie mgena venem)/ Sed has omēs dubitationes reserant
sublimitas vtre clementia Cuē eqmdem abstulit Cuē dedit et ꝓ
cuem sine nobili pstipia genuit devotissimi sancte matris
etie Et ꝓ nobis summe consolationi fuit/ nō Gabellina nō dubia